

ГУГА./вглжбена/

И майката ти е била такава!

ВЕЛА./измжчена/

Ехъ да знаеш! кога срещу празникъ
Бащите имъ подаръци носятъ
На дѣца си - какво бѣ на мене!
И какво ще бѣде на дѣтето
На този що менъ за тебъ напуца.....
Би махнала ти ржка на него

ГУГА./разтресена отъ чутото е просълзена. Ала веднага я спо-
давя можще чувство по близка несрета и трѣсва глава

О, не! не! - Не! и хиляди нати
Немога да съгласие що искаш!
Немога азъ себе да погребя;
Немога азъ радостъ да прежаля,
Която ми Дамянъ волно дава....
Немога се отъ него отрече!
Нека и той каже тукъ предъ всички
Коя отъ насъ той единъ избира.

/ Дамянъ издига смѣло глава и трѣгва къмъ Гуга/

МАГ. /съ разявени очи махва ржка/

Стои на мѣсто, Дамяне, че може
Гръмъ да падне отъ небето ясно
А ти, Гуго, помисли си малко

ГУГА / безъ да се владѣе/ Азъ немога, на сърдце немога

в. режисаур

Изневѣри въвъ свѣта за нищо!

МАГ. / клатейки глава/

Още едно страшно изпийание
Ще опитамъ: духътъ на майката ти
Ще извикамъ. И тогасъ ще видя!

ГУГА.

Ахъ небивай толкова жестока!

МАГ.

Ти незнаешъ, че подъ тебъ отъ мжка
Тя заляна, година несклучи.
Отъ твоя срамъ, че ти змѣна стана...
Отиде си на уста съ проклетие.

ГУГА./ изпищява/

Мойта майка! мойта мила майка!

/ Магьосницата прави магьосанъ кръгъ. Чува се фучени
и се явява духътъ на майката. Мълчанке. Всички из-
трѣпнали/.

ДУХЪТЪ.

Явявамъ се! Кому съмъ потребна?

МАГ.

Извикахъ те, че безъ тебъ неможе
Дщеря ти на умъ да научимъ.

ГУГА. /посъвзела се - спуща се да пригърне майка си/

ДУХЪТЪ.

По-настрана! Едно докосване -
Ще ме тласнешъ още по-дълбоко
Въвъ пълкото, дѣ за тебъ отидохъ,
Че по змея тогасъ се зазяна.

ГУГА.

Разкайвамъ се! Стократно се кая!
Искамъ съ тебе въ пълкото да бѣда.